

РЕШЕНИЕ

№ 21712

гр. София, 30.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7677** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Ч. П., гражданин на Република С., роден на 27. 10. 1964 г., със съдебен адрес – С., [улица], ет. 2, оф. 208, чрез адв. В., срещу Отказ рег. № 5364р-28447 / 08. 11. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

В жалбата се излагат съображения, че чужденеца има адрес на територията на страната, като не е длъжен да пребивава постоянно на него. Сочи се, че изискването за адрес е свързано единствено с място, на което има намерение на пребивава, но не и постоянно да е там, което било и фактически невъзможно докато не получи разрешение. Излага съображения за нарушения на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят Ч. П., гражданин на Република С., роден на 27. 10. 1964 г., е лице от български произход, което е видно от представеното по

делото удостоверение от Агенцията за българите в чужбина.

На 10. 07. 2023 г. Ч. П. е подал заявление за предоставяне на статут на постоянно пребиваващ чужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, като са приложени изискуемите документи.

По повод на подаденото искане, е извършена проверка на 26. 07. 2023 г. на декларирания от чужденеца адрес на пребиваване, за което е съставена докладна записка рег. № 5365р-18800 / 31. 07. 2023 г.

С Отказ рег. № 5364р-28447 / 08. 11. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“, е отказано исканото разрешение за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на чужденеца. Отказът е връчен на 20. 11. 2023 г. на пълномощник.

С жалба постъпила на 04. 12. 2023 г. в АССГ, е оспорен отказа по съдебен ред.

С Решение № 1800 / 19. 03. 2024 г. по адм. д. № 11814 / 2023 г. по описа на АССГ, 54 състав, е отхвърлена подадената жалба.

С Решение № 8860 / 16. 07. 2024 г. по адм. д. № 5092 / 2024 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция“ – МВР, съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ.

В случая е безспорно, че чужденецът е от български произход, поради което принципно има право да получи разрешение за постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, като към подаденото заявление, са приложими необходимите документи.

Като мотиви за издаването на обжалвания административен акт, е посочено, че след извършената проверка на декларирания адрес на пребиваване е установено, чужденецът не пребивава на този адрес, поради което е декларирал неверни данни.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

В конкретния случай, е безспорно, че Ч. П. е посочил в подаденото заявление, че ще пребивава на адрес – [населено място], [улица], като е представил и нотариално заверена декларация от собственика на имота – В. К., че го предоставя за ползване на Ч. П. и на сина му М. П..

Видно от докладна записка рег. № 5365р-18800 / 31. 07. 2023 г. при извършената проверка на [населено място], [улица], е установено, че чужденците не пребивават там, но адреса е реален, като собственика В. К. и приятелката му живеят на този адрес, познават сръбските граждани на Ч. П. и на сина му М. П. като са им осигурили самостоятелна стая със санитарен възел. Тези факти се потвърждават и от представените от В. К. и И. Б. обяснения.

Съгласно чл. 34, ал. 1, т. 3 ППЗЧРБ към заявлението до дирекция "Миграция" се

прилагат доказателства за осигурено жилище.

Съобразно мотивите на ВАС в отменителното решение, от страна на съда следва да бъде преценена разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България, съгласно която за получаване право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 34, ал. 1, т. 1, 2 и 5, нотариално заверена декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване и удостоверение за раждане. Съгласно изискването на чл. 35, ал. 1 ППЗЧРБ за предоставяне право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ не е необходимо представяне на доказателства за осигурено жилище, каквото е изискването на чл. 34, ал. 1, т. 3 от Правилника, а нотариално заверена декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване. В тази насока ВАС е посочил, че съдът трябва да изложи мотиви какви са изискванията на закона при заявяване на предоставяне на право на постоянно пребиваване и следва ли лицето при подаване на заявлението непременно да живее на този адрес или декларирането му има за цел да уведоми органа за осигурен адрес за регистрация.

В случая декларацията не е попълнена от жалбоподателя, в този смисъл не е налице документ с невярно съдържание, но според настоящия състав, по този начин са декларирани неверни данни.

Действително, няма изискване чужденецът постоянно да пребивава на декларирания адрес, но при извършената проверка безспорно е установено, че чужденецът не живее на посочения адрес. При това положение, безспорно са налице неверни данни, тъй като не е установено намерението да се ползва декларирания адрес.

Видно от представената при първоначалното разглеждане на делото, както и в настоящото производство (стр. 11) справка за пътуванията на чужденеца за периода 01. 01. 2014 г. – 24. 10. 2024 г. лицето има само няколко едnodневни влизания на територията на Република България, като всяко влизане е съпроводено с излизане още същия ден. Видно е също така от тази справка, че преди подаването на заявлението от Ч. П. на 10. 07. 2023 г., същият има само две влизания (едnodневни) в страната през същата година, както и едно такова пред 2016 г., поради което са неверни сведенията на собственика на имота К., че сръбските граждани от две години отсядат на неговия адрес.

Видно е, че декларирания адрес, само формално доказва присъствието на чужденеца на територията на страната, като очевидно същият е фиктивен и безспорно представлява неверни данни по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

При това положение се налага извода, че Ч. П. е декларира невярни данни, поради което по отношение на него са налице предпоставките на чл. 26, ал. 1, вр. ч. 10, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ за постановяване на отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

В тази връзка следва да се отбележи, че представената декларация от собственика на имота, касае предоставяне на жилище, както на Ч. П., така и на сина му М. П., като последния се сочи и в дадените обяснения от К..

При служебно извършена проверка от страна на съда се установи, че с Решение № 1388 / 01. 03. 2024 г. по адм. д. № 11815 / 2023 г. по описа на АССГ, 43 състав е отхвърлена жалбата на М. П. срещу Отказ с рег. № 5364р – 28453/08. 11. 2023г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение

№ 7652 / 20. 06. 2024 г. по адм. д. № 4415 / 2024 г. по описа на ВАС – Трето отделение. Изрично в мотивите си ВАС сочи, че в случая е установено само формалното изпълнение на посоченото изискване, тъй като заявителят не само че не е пребивавал в жилището, но не е пребивавал и на територията на Република България. Изложеното обосновава извод, че чужденецът не пребивава и не е имал намерение да пребивава на посочения със заявлението адрес в страната.

Доколкото с влязло в сила решение е установено, че М. П. – синът на Ч. П., не пребивава на същия заявен адрес, то безспорно този факт е относим и за жалбоподателя в настоящото производство. Съобразно принципа за предвидимост, залегнал в АПК, аналогични случаи следва да бъдат решавани по един и същи начин, поради което и съдът не може да не отчете влязлото в сила съдебно решение, касаещо идентичен казус.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. П., гражданин на Република С., роден на 27. 10. 1964 г., срещу Отказ рег. № 5364р-28447 / 08. 11. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА Ч. П., гражданин на Република С., роден на 27. 10. 1964 г., да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: